

ΑΦΗΡΗΜΕΝΗ

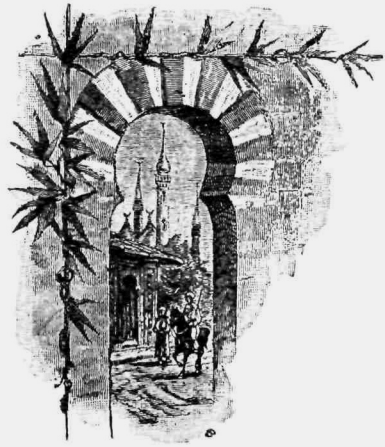

Ὁλη ἐν ἰόχρουν,
ἀνάμεσα εἰς τὸ αἰμο-
διψές σάβανον τῶν
τοίχων, ὑπὸ τὸ φῶς
τὸ ἀκύμαντον, ὡμοί-
ζε μὲ μίαν μυστηριώδη
ὀπτασίαν, μὲ ἓνα δρα-
πέτην ἀστέρα, ὅστις
ἐσελάγισεν ἐκεῖ διὰ νὰ
ἐξάρη τὸ πνεῦμα καὶ
νὰ θερμάνῃ τοὺς παλ-
μούς.

Κοιμή, γλυκεῖα, χα-
ρίεσσα, φαίνεται ὡς
ἐν ποίημα τοῦ ὁποίου
ἐκάστη στροφή εἶνε
καὶ ἐν μεῖδιμα, μία
ἁρμονία, ἐν ὄνειρον.
Ποίημα, τὸ ὁποῖον
ἐμπνέει τὸ κάλλος καὶ
ἐξυψώνει ἢ καλοσύνη.

Τὴν εἶδα νὰ σκορ-
πίζη γύρω ἄφθονα τῆς
εὐτυχίας τὰ δῶρα. Εἰς
τὰ χεῖλη της τὰ πυ-
ρώδη εἶδα νὰ πλανᾶ-
ται τὸ φεῦγον με-
ῖδιμα μιᾶς ὀπτασίας
καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλ-
μούς της τοὺς κουρα-
σμένους ἀνέγνωσα μὲ
τοὺς ὀφθαλμούς της
ψυχῆς μίαν ἀόριστον,
μίαν μακρυνὴν ἀπο-
θάρρυνσιν.

Ὅλα γύρω της ἐθορύβουν· ὅλα ἐπάλ-
λοντο ἀπὸ μίαν τεραστίαν δόνησιν φωνῶν,
καὶ αὐτὴ ἀπαθής, ξένη πρὸς τὴν τύρβην,
εἶχεν ἀφαιρεθῇ εἰς ἰδικόν της φανταστικόν
κόσμον καὶ ἀνέπνεεν μόνῃ ἐν αὐτῷ καὶ ἄλλα
ἐνδομύχως ἀνέπλαττεν ἰδεώδη καὶ ἔζη ἐν
ἀποκρύφῳ Παραδείσῳ ἀγάπης. ὦ, πῶς ἤ-
θελα τὴν στιγμήν ἐκείνην νὰ ἔζων καὶ ἐγὼ
μαζὶ της εἰς τὸν μύχιον ἐκείνον, τὸν παν-
αρμόνιον κόσμον, νὰ διεξεδίκουν ἐγὼ τὰ βᾶθη
ἐκεῖνα τῆς καρδίας, τοῦ πνεύματός της τοῦς
διαλογισμούς τοὺς περιπαθεῖς. Τὴν εἶδα ἀτε-
νῶς νὰ προσηλῶνῃ τοὺς ὀφθαλμούς ὑγροὺς
τίς οἶδεν ἐκ τίνος ἀναμνήσεως, καὶ νὰ προσ-

παθῇ νὰ συλ-
λέξῃ ἀπομι-
μακρυσμένας
ἐντυπώσεις
καὶ νὰ ἐμβά-
θύνῃ εἰς τὸ
μέλλον, τὸ ὁ-
ποῖον δεικ-
νύει τόσα ρό-
δα — ὄνειρα
ἐρυθρὰ καὶ
κατάλευκα —
καὶ ὁμῶς κρύ-
πτει τόσας
ἀκάνθους, τό-
σας ἀπογοη-

τεύσεις! Τὴν βωδὴν ἐκείνην ποίησιν, τὴν
ἐκστασιν ἐκείνην τὴν γλυκυτάτην τῶν ὀφθαλ-
μῶν καὶ τὴν ἀδιάσπαστον τῶν χειλέων γαλή-
νην, τόνοι αἴφνης περιεκύκλωσαν περιπαθοὺς
μέλους, καὶ περιίπταντο ἥσυχαι ὡσὰν νὰ ἐσέ-
δοντο καὶ ἐκεῖνοι τὴν ἱερὰν μυσταγωγίαν
τῆς καρδίας, τὴν δειλὴν καὶ ἄφωνον προσευ-
χὴν τῆς παρθένου πρὸς τὸ ἄφθαστον ἰδεῶδες
τῆς εὐτυχίας καὶ τοῦ ἔρωτος.

Ἡ μουσικὴ ἐλίκνιζε τὰ αἰσθήματα μὲ τὰς
ρεμώδεις στροφάς της, καὶ τὴν ἔκαινέ ἀκόμη
περισσότερον ἀφηρημένην, ἐνῷ ἐγὼ, πλησίον
τῆς ἱστάμενος, μάρτυς δέσμιος τῆς ὀνειρο-
πολήσεώς της, παρηκολούθουν τὴν δοκιμα-
σίαν τῆς ψυχῆς, καὶ μοῦ ἐφάνη ὅτι ἔδλεπα
τὴν καρδίαν της, τὴν κεκρυμμένην εἰς τὸ ἀπα-
λὸν ἐκεῖνο στήθος, νὰ πάλῃ βιαιότερον καὶ
τῶν παλμῶν ἐκείνων, οὗς ἐνόμισα ὅτι διέκρινα
εἰς τὸ ἀφροστεφές πέλαγος τῶν αἰσθημάτων
της, τὸν ἀντίκτυπον, τὸν ἡσθάνθην εἰς τὰ
ἰδικά μου στήθη καὶ εἰς σύνδεσμος αἰσθημα-
τικὸς μὲ συνέδεσε μὲ τὴν καρδίαν ἐκείνην ἢ
ὅποια μοῦ ἔγεινε ἀρκετὰ γνώριμος, διὰ νὰ
αἰσθανθῶ τὰς ἡδύτητας, ἀλλὰ καὶ τὰς πι-
κρίας τοῦ πολυκυμάντου κόσμου τῆς Ἀγάπης.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης προσατενίζω
μετ' αὐτῆς εἰς ἐν νέον ἰδανικόν. Εἰς τὰ
ἐρυθροβαφῇ ἐκεῖνα καλύμματα τῶν τοίχων,
φέροντα καὶ αὐτὰ τὸ χρῶμα τῆς ἀγάπης, ὑπὸ
τὸ φῶς τὸ ἔντονον τώρα, διολισθαίνει ἢ
ὀπτασία καὶ πάλῃ εἰς τὴν ἀληθινὴν ζωὴν, ἐνῷ ἡ
μουσικὴ παιανίζει γοργὰ τώρα ἐμβατήρια, ὡς
νὰ πανηγυρίζῃ καὶ αὐτὴ τὸν μυστικὸν ἀρρα-
βῶνα τῶν νέων παλ-
μῶν, τῆς νέας ζωῆς,
μιᾶς μοναδικῆς ἀγά-
πης.

ΔΙΚ